



SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 46

Rozeslána dne 5. října 2005

Cena Kč 41,50

O B S A H:

98. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o vzájemné ochraně utajovaných skutečností
 99. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé republiky a vládou Albánské lidové republiky o letecké dopravě
 100. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby
 101. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Protokolu o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské měřčině
-

98

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 7. prosince 2004 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o vzájemné ochraně utajovaných skutečností.

Dohoda vstupuje v platnost na základě svého článku 13 odst. 1 dne 5. října 2005.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi

vládou České republiky

a vládou Polské republiky

o vzájemné ochraně utajovaných skutečností

Vláda České republiky a vláda Polské republiky, dále jen „smluvní strany“,

se v zájmu zajištění vzájemné ochrany všech skutečností, které byly v souladu s vnitrostátními právními předpisy jedné smluvní strany zařazeny mezi utajované skutečnosti a v souladu s těmito předpisy předány druhé smluvní straně příslušnými orgány nebo oprávněnými subjekty,

dohodly následovně:

Článek 1

Definice

1. „Utajovanými skutečnostmi“ ve smyslu této Dohody se rozumí skutečnosti, jež bez ohledu na formu a způsob jejich uchování vyžadují v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran ochranu před neoprávněným přístupem a nakládáním.

2. „Třetí stranou“ ve smyslu této Dohody se rozumí stát nebo mezinárodní organizace, která není smluvní stranou této Dohody.

3. „Kontrahentem“ ve smyslu této Dohody se rozumí fyzická osoba, právnická osoba nebo organizace, která je právně způsobilá uzavírat kontrakty.

Článek 2

Stupně utajení

1. Utajované skutečnosti se označují stupněm utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy každé ze smluvních stran.

2. Smluvní strany se dohodly, že níže uvedené stupně utajení si vzájemně odpovídají:

ČESKÁ REPUBLIKA	POLSKÁ REPUBLIKA
PŘÍSNĚ TAJNÉ	ŚCIŚLE TAJNE
TAJNÉ	TAJNE
DŮVĚRNÉ	POUFNE
VYHRAZENÉ	ZASTRZEŻONE

Článek 3

Příslušné orgány

1. Příslušnými orgány se pro účely této Dohody rozumí:

- v České republice: Národní bezpečnostní úřad České republiky
 - v Polské republice: ředitel Agentury vnitřní bezpečnosti (Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego) – pro civilní oblast a ředitel Vojenských informačních služeb (Szef Wojskowych Służb Informacyjnych) – pro vojenskou oblast.
2. Příslušné orgány mohou k této Dohodě uzavírat prováděcí ujednání.

Článek 4

Vnitrostátní opatření

1. V souladu s touto Dohodou a svými vnitrostátními právními předpisy přijmou smluvní strany potřebná opatření pro zajištění ochrany utajovaných skutečností, které budou předávány nebo budou vytvářeny v důsledku spolupráce obou smluvních stran nebo oprávněných subjektů jejich států.
2. Smluvní strany zajistí utajovaným skutečnostem dle odstavce 1 alespoň takovou ochranu, jaká je poskytována jejich vlastním utajovaným skutečnostem odpovídajícího stupně utajení.
3. Utajované skutečnosti předávané v souladu s ustanoveními této Dohody budou využívány výhradně k účelům, pro které byly předány.
4. Smluvní strana nebude zpřístupňovat třetím stranám utajované skutečnosti podle odstavce 1 bez předchozího písemného souhlasu příslušného orgánu státu druhé smluvní strany.
5. Přístup k utajovaným skutečnostem předávaným v souladu s touto Dohodou mohou mít pouze osoby, pro které je znalost těchto skutečností nezbytná k plnění jejich povinností a které byly oprávněny k přístupu k nim na základě odpovídající bezpečnostní prověrky.
6. Příslušné orgány budou vzájemně uznávat bezpečnostní osvědčení osob a potvrzení organizací vydaná na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy, a to po předchozím písemném potvrzení jejich pravosti příslušným orgánem.

Článek 5

Kontrakty spojené s přístupem k utajovaným skutečnostem

1. Kontrahent ze státu jedné smluvní strany může uzavřít kontrakt, jenž vyžaduje přístup k utajovaným skutečnostem, s kontrahentem, který se nachází na území státu druhé smluvní strany.
2. V případě uvedeném v odstavci 1 nejprve příslušný orgán státu jedné smluvní strany požádá příslušný orgán státu druhé smluvní strany o vydání písemného potvrzení, že navrhovaný kontrahent je oprávněn k přístupu k utajovaným skutečnostem odpovídajícího stupně utajení.
3. Příslušný orgán státu smluvní strany, jehož kontrahent zamýšlí uzavřít kontrakt, předá příslušnému orgánu státu druhé smluvní strany, na území jehož státu bude kontrakt realizován, seznam utajovaných skutečností nezbytných k jeho splnění.

Článek 6

Označení utajovaných skutečností

1. Přijímané utajované skutečnosti budou příslušným orgánem nebo na jeho pokyn označeny odpovídajícím stupněm utajení v souladu s požadavky článku 2 odstavce 2.
2. Kopie a překlady předaných utajovaných skutečností budou označeny a chráněny stejným způsobem jako originály.
3. Požadavky vztahující se na označování utajovaných skutečností platí také pro utajované skutečnosti vytvořené při plnění kontraktu.
4. O změně nebo zrušení stupně utajení utajovaných skutečností příslušný orgán státu jedné smluvní strany informuje písemně příslušný orgán státu druhé smluvní strany, které byly tyto utajované skutečnosti předány, bez zbytečného prodlení.
5. Stupně utajení přijatých utajovaných skutečností budou změněny nebo zrušeny pouze na základě písemné informace podle odstavce 4.

Článek 7

Předávání utajovaných skutečností

1. Předávání utajovaných skutečností se uskutečňuje diplomatickou poštou, vyjma případů uvedených v odstavcích 2 a 3. Příslušný orgán státu přijímající smluvní strany potvrdí příjem utajovaných skutečností a předá je adresátovi v souladu s vlastními vnitrostátními právními předpisy.

2. Příslušné orgány států smluvních stran se mohou ve zvláštních případech dohodnout na jiném způsobu předávání utajovaných skutečností zaručujícím jejich ochranu před neoprávněným přístupem.

3. K předávání utajovaných skutečností lze použít chráněné informační systémy a telekomunikační sítě, které byly náležitě certifikovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy jedné ze smluvních stran.

Článek 8

Návštěvy

1. Pro osoby přijíždějící na návštěvu ze státu jedné smluvní strany do státu druhé smluvní strany se umožní v nezbytném rozsahu přístup k utajovaným skutečnostem a přístup do organizačních jednotek, v nichž se s utajovanými skutečnostmi nakládá, výhradně jen na základě předchozího písemného povolení, vydaného příslušným orgánem státu přijímajícího návštěvu těchto osob.

2. Povolení podle odstavce 1 bude vydáno jen osobám, které splňují požadavky dle článku 4 odstavce 5.

3. Osobní údaje o osobách přijíždějících na návštěvu, nezbytné pro získání povolení podle odstavce 1, musí být předem předány příslušnému orgánu státu smluvní strany přijímající tyto osoby. Příslušné orgány států smluvních stran zajistí ochranu předávaných osobních údajů.

4. Příslušné orgány států smluvních stran se dohodnou o údajích potřebných k vydání povolení podle odstavce 1.

Článek 9

Porušení právních předpisů na ochranu utajovaných skutečností

1. Porušení právních předpisů na ochranu utajovaných skutečností, předaných nebo vzniklých v důsledku spolupráce smluvních stran nebo oprávněných subjektů jejich států, musí být vyšetřováno a postihováno v souladu s vnitrostátními právními předpisy státu, na jehož území k takovému porušení došlo. Příslušné orgány podniknou kroky k minimalizaci vzniklých škod a k zamezení porušování právních předpisů na ochranu utajovaných skutečností.

2. O výsledcích opatření podle odstavce 1 uvědomí příslušný orgán státu smluvní strany neprodleně příslušný orgán státu druhé smluvní strany.

3. Pokud příslušný orgán státu jedné ze smluvních stran zjistí, že došlo k neoprávněnému přístupu k utajovaným skutečnostem druhé smluvní strany, uvědomí o tom neprodleně příslušný orgán státu druhé smluvní strany.

Článek 10

Náklady

Náklady vzniklé jedné ze smluvních stran v souvislosti s prováděním této Dohody druhá smluvní strana nehradí.

Článek 11

Konzultace

1. Příslušné orgány států smluvních stran se budou průběžně informovat o změnách v právních předpisech svých států týkajících se ochrany utajovaných skutečností.

2. Pro zajištění těsné spolupráce při provádění této Dohody si příslušné orgány na žádost jednoho z nich poskytnou potřebné konzultace.

3. Každá smluvní strana povolí zástupcům příslušného orgánu státu druhé smluvní strany návštěvu území svého státu k projednání opatření sloužících k ochraně předaných utajovaných skutečností.

Článek 12

Řešení sporů

1. Veškeré sporné otázky týkající se výkladu nebo provádění této Dohody budou řešeny formou přímých konzultací mezi příslušnými orgány států smluvních stran.

2. Pokud spory nebudou vyřešeny způsobem uvedeným v odstavci 1, budou řešeny diplomatickou cestou.

Článek 13

Závěrečná ustanovení

1. Tato Dohoda podléhá schválení v souladu s právními předpisy státu každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost devadesátého dne po dni doručení pozdější nóty informující o schválení této Dohody.
2. Tato Dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Může být vypovězena každou ze smluvních stran diplomatickou nótou, přičemž platnost Dohody skončí po uplynutí šesti měsíců ode dne vypovězení.
3. V případě vypovězení této Dohody budou utajované skutečnosti předané nebo vzniklé v důsledku spolupráce obou smluvních stran nebo zplnomocněných subjektů jejich států nadále chráněny v souladu s jejími ustanoveními.

Dáno v Praze dne 7. prosince 2004 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a polském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

České republiky

Mgr. Jan Mareš v. r.

ředitel Národního bezpečnostního úřadu

Za vládu

Polské republiky

Ryszard Kalisz v. r.

ministr vnitra a administrativy

99

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. května 1958 byla v Tiraně podepsána Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Albánské lidové republiky o letecké dopravě.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 9 odst. a) dne 29. října 1958. Podle odstavce b) téhož článku byla prováděna ode dne podpisu.

Česká republika a Albánská republika si výměnou nót ze dne 10. března 1998 a 18. května 1998 potvrdily sukcesi České republiky do Dohody.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou Československé republiky a vládou Albánské lidové republiky o letecké dopravě

Vláda Československé republiky a vláda Albánské lidové republiky, v zájmu dalšího rozvoje letecké dopravy mezi oběma státy, dohodly se takto:

Článek 1

- a) Vláda Československé republiky poskytuje právo civilním letadlům Albánské lidové republiky létat z Albánie do Prahy – s přistáním nebo bez přistání v Praze – a dále oběma směry.
- b) Vláda Albánské lidové republiky poskytuje právo civilním letadlům Československé republiky létat z Československa do Tirany – s přistáním nebo bez přistání v Tiraně – a dále oběma směry.
- c) Zmíněné lety budou prováděny za účelem mezinárodní letecké dopravy cestujících, zavazadel, zboží a pošty oběma směry v souladu s potřebami obou smluvních stran.
- d) Letové cesty a přeletové úseky státních hranic stanoví každá ze smluvních stran na svém území.

Článek 2

- a) Dopravu na leteckých liniích uvedených v článku 1 této Dohody budou vykonávat:
ze strany československé – podnik Československé aerolinie (ČSA),
ze strany albánské – státní podnik pro zahraniční dopravu Albánské lidové republiky (Albtransport)
nebo při změnách názvu podniků jiné podniky určené oběma smluvními stranami pro výkon dopravy podle této Dohody.
- b) Veškeré otázky týkající se technického a obchodního provozu zmíněných leteckých linií, zejména: hustota letů a letový řád, dopravní sazby, způsob finančního účtování, zabezpečení letů a obsluha letadel budou vyřešeny zvláštní dohodou mezi podniky Československé aerolinie a Albtransport.

Článek 3

K zabezpečení letů konaných podle článku 1 této Dohody každá smluvní strana poskytne letadlům druhé smluvní strany nutné prostředky komunikační a zabezpečovací služby, jakož i meteorologickou obsluhu; rovněž poskytne druhé straně nezbytné informace o těchto prostředcích, o hlavních a náhradních letištích a o vzdušných cestách na svém území.

Článek 4

- a) Letadla, konající lety podle článku 1 této Dohody, jakož i pohonné a mazací hmoty, náhradní součástky, nářadí a zásoby na palubě těchto letadel budou osvobozeny od cla, daní a jiných poplatků při jejich příletu nebo dovozu na území druhé smluvní strany nebo při jejich odletu nebo vývozu z tohoto území, i když budou použity nebo spotřebovány za letu nad tímto územím, s výjimkou případů, že by byly zcizeny na území druhé smluvní strany.
- b) Pohonné a mazací hmoty, náhradní součástky a jiné materiály, jež přivezl nebo přiveze na vlastní účet letecký dopravní podnik za účelem ponechání na území druhé smluvní strany a jež jsou určeny k výhradnímu použití pro provozní potřeby tohoto podniku, nepodléhají clu, daním ani jiným poplatkům.

Článek 5

- a) Letadla leteckých dopravních podniků zmíněných v článku 2 této Dohody při letech na území druhé smluvní strany musí být opatřena pro mezinárodní lety stanovenými poznávacími značkami svých států, osvědčeními o zápisu do rejstříku, osvědčeními o způsobilosti k létání a jinými palubními doklady stanovenými každou ze smluvních stran, jakož i povoleními pro rádiové stanice. Piloti a ostatní členové posádky musí mít stanovené letecké průkazy.
- b) Veškeré tyto doklady vydané nebo schválené jednou ze smluvních stran budou uznány za platné na území druhé smluvní strany.

Článek 6

- a) Zákony a předpisy každé ze smluvních stran, jež se týkají příletu nebo odletu z jejího území letadel konajících mezinárodní lety nebo provozu a létání těchto letadel na jejím území, platí též pro letadla leteckých dopravních podniků, zmíněných v článku 2 této Dohody, a musí být zachovávány těmito letadly při jejich příletu, odletu nebo pobytu na území této smluvní strany.
- b) Zákony a předpisy každé ze smluvních stran, týkající se příletu nebo odletu cestujících, posádek nebo nákladu letadel z jejího území a zejména předpisy upravující pasové, celní, karanténní a devizové záležitosti platí též pro cestující, posádky a zboží leteckých dopravních podniků zmíněných v článku 2 této Dohody při jejich příletu, odletu nebo pobytu na území této smluvní strany.

Článek 7

Pro projednání otázek letecké dopravy a obsluhy letadel smluvní strany poskytnou vzájemně leteckým dopravním podnikům, zmíněným v článku 2 této Dohody, právo mít své zástupce na letištích v Praze a v Tiraně, budou-li to považovat za nutné.

Článek 8

- a) V případě nuceného přistání, havárie nebo katastrofy letadla jedné ze smluvních stran na území druhé smluvní strany, strana, na jejímž území k nehodě došlo, vyrozumí okamžitě druhou smluvní stranu, učiní nutná opatření pro vyšetření příčin nehody a pro poskytnutí neodkladné pomoci členům posádky a cestujícím, utrpěvším nehodu, jakož i zabezpečí poštu, zavazadla a zboží, jež jsou na palubě letadla.
- b) Strana vyšetřující nehodu je povinna podat druhé straně zprávu o výsledcích vyšetřování, přičemž strana, které náleží letadlo, bude oprávněna ustanovit své pozorovatele, kteří se zúčastní vyšetřování nehody.

Článek 9

- a) Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy smluvní strany výměnou nót provedenou v Tiraně si navzájem oznámí schválení Dohody podle příslušných předpisů.
- b) Tato Dohoda se však bude provádět ode dne jejího podpisu a zůstane v platnosti, dokud jedna ze smluvních stran neoznámí druhé smluvní straně, že si přeje vypovědět tuto Dohodu. V tomto případě výpověď nabude účinnosti za šest měsíců ode dne doručení výpovědi druhé smluvní straně.

Sepsáno v Tiraně dne 20. května 1958 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a albánském, přičemž oboje znění je stejně platné.

Z pověření vlády
Československé republiky
Karel Štekl v. r.

Z pověření vlády
Albánské lidové republiky
Milo Qirko v. r.

100

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 10. března 1988 byla v Římě přijata Úmluva o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v Londýně dne 9. března 1989. V roce 1993 Česká republika oznámila generálnímu tajemníku IMO, deponitáři Úmluvy, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje za signatářský stát Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 s účinností od 1. ledna 1993.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka IMO, deponitáře Úmluvy, dne 10. prosince 2004.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 1 dne 1. března 1992. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 2 téhož článku dne 10. března 2005.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS AGAINST THE SAFETY OF MARITIME NAVIGATION

The States Parties to this Convention,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

RECOGNIZING in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

DEEPLY CONCERNED about the world-wide escalation of acts of terrorism in all its forms, which endanger or take innocent human lives, jeopardize fundamental freedoms and seriously impair the dignity of human beings,

CONSIDERING that unlawful acts against the safety of maritime navigation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of maritime services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of maritime navigation,

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

BEING CONVINCED of the urgent need to develop international co-operation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of all unlawful acts against the safety of maritime navigation, and the prosecution and punishment of their perpetrators,

RECALLING resolution 40/61 of the General Assembly of the United Nations of 9 December 1985 which, *inter alia*, "urges all States unilaterally and in co-operation with other States, as well as relevant United Nations organs, to contribute to the progressive elimination of causes underlying international terrorism and to pay special attention to all situations, including colonialism, racism and situations involving mass and flagrant violations of human rights and fundamental freedoms and those involving alien occupation, that may give rise to international terrorism and may endanger international peace and security",

RECALLING FURTHER that resolution 40/61 "unequivocally condemns, as criminal, all acts, methods and practices of terrorism wherever and by whomever committed, including those which jeopardize friendly relations among States and their security",

PŘEKLAD

ÚMLUVA
O POTLAČOVÁNÍ PROTIPRÁVNÍCH ČINŮ
PROTI BEZPEČNOSTI NÁMOŘNÍ PLOUVY

Smluvní státy této Úmluvy,

MAJÍCE NA PAMĚTI účely a zásady Charty Organizace spojených národů týkající se zachování mezinárodního míru a bezpečnosti a podpory přátelských vztahů a spolupráce mezi státy,

UZNÁVAJÍCE především, že každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost, jak je stanoveno ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech,

HLUBOCE ZNEPOKOJENY celosvětovým stupňováním teroristické činnosti ve všech jejích formách, jež uvádí v nebezpečí nebo ničí nevinné lidské životy, ohrožuje základní svobody a vážně poškozují důstojnost lidských bytostí,

BEROUC E V ÚVAHU, že nezákonné činy proti bezpečnosti námořní plavby ohrožují bezpečnost osob a majetku, vážně narušují námořní provoz a podřívají důvěru národů světa v bezpečnost námořní plavby,

BEROUC E V ÚVAHU, že výskyt takových činů je záležitostí vážného zájmu pro mezinárodní společenství jako celek,

JSOUC E PŘESVĚDČENY o naléhavé potřebě rozvíjet mezinárodní spolupráci mezi státy ve vynalézání a přijímání účinných a praktických opatření pro zabránění všem protiprávním činům proti bezpečnosti námořní plavby a pro stíhání a potrestání jejich pachatelů,

PŘIPOMÍN AJÍCE rezoluci 40/61 Valného shromáždění Organizace spojených národů z 9. prosince 1985, která, mimo jiné, „vzývá všechny státy, aby jednostranně a ve spolupráci s jinými státy, jakož i příslušnými orgány Organizace spojených národů přispěly k postupnému odstranění příčin způsobujících mezinárodní terorismus a věnovaly zvláštní pozornost všem okolnostem, včetně kolonialismu, rasismu a situacím majícím za následek hromadné a flagrantní porušování lidských práv a základních svobod, jakož i situacím souvisejícím s cizí okupací, které by mohly dát vzniknout mezinárodnímu terorismu a ohrozit mezinárodní mír a bezpečnost“,

PŘIPOMÍN AJÍCE DÁLE, že rezoluce 40/61 „jednoznačně odsuzuje, jako zločinné, všechny činy, metody a praktiky terorismu spáchané kdekoli a kýmkoli, včetně těch, jež ohrožují přátelské vztahy mezi státy a jejich bezpečnost“,

RECALLING ALSO that by resolution 40/61, the International Maritime Organization was invited to "study the problem of terrorism aboard or against ships with a view to making recommendations on appropriate measures",

HAVING IN MIND resolution A.584(14) of 20 November 1985, of the Assembly of the International Maritime Organization, which called for development of measures to prevent unlawful acts, which threaten the safety of ships and the security of their passengers and crews,

NOTING that acts of the crew, which are subject to normal shipboard discipline, are outside the purview of this Convention,

AFFIRMING the desirability of monitoring rules and standards relating to the prevention and control of unlawful acts against ships and persons on board ships, with a view to updating them as necessary, and, to this effect, taking note with satisfaction of the Measures to Prevent Unlawful Acts against Passengers and Crews on Board Ships, recommended by the Maritime Safety Committee of the International Maritime Organization,

AFFIRMING FURTHER that matters not regulated by this Convention continue to be governed by the rules and principles of general international law,

RECOGNIZING the need for all States, in combating unlawful acts against the safety of maritime navigation, strictly to comply with rules and principles of general international law,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of this Convention, *ship* means a vessel of any type whatsoever not permanently attached to the sea-bed, including dynamically supported craft, submersibles, or any other floating craft.

ARTICLE 2

1 This Convention do not apply to:

- (a) a warship; or
- (b) a ship owned or operated by a State when being used as a naval auxiliary or for customs or police purposes; or
- (c) a ship, which has been withdrawn from navigation or laid up.

2 Nothing in this Convention affects the immunities of warships and other government ships operated for non-commercial purposes.

ARTICLE 3

1 Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:

- (a) seizes or exercises control over a ship by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
- (b) performs an act of violence against a person on board a ship if that act is likely to endanger the safe navigation of that ship; or

PŘIPOMÍNÁJÍCE ROVNĚŽ, že rezolucí 40/61 byla Mezinárodní námořní organizace vyzvána „studovat problém terorismu na palubě lodí nebo proti lodím se zřetelem na vypracování doporučení k přiměřeným opatřením“,

MAJÍCE NA PAMĚTI rezoluci Shromáždění Mezinárodní námořní organizace A.584/14/ z 20. listopadu 1985, které vyzvalo k rozvoji Opatření k zabránění nezákonným činům, jež ohrožují bezpečnost lodí a ochranu jejich cestujících a posádek,

POZNAMENÁVAJÍCE, že činy posádky, které podléhají normální palubní kázní, jsou mimo působnost této Úmluvy,

POTVRZUJÍCE naléhavost sledování pravidel a norem týkajících se zamezení a kontroly protiprávních činů proti lodím a osobám na palubě lodí, s ohledem na jejich aktualizaci podle potřeby; v tomto smyslu berou s uspokojením na vědomí Opatření k zabránění protiprávním činům proti cestujícím a posádkám na palubě lodí, doporučená Výborem pro námořní bezpečnost Mezinárodní námořní organizace,

POTVRZUJÍCE DÁLE, že záležitosti, které nejsou upraveny touto Úmluvou, se budou nadále řídit pravidly a zásadami obecného mezinárodního práva,

UZNÁVAJÍCE nutnost, aby se všechny státy v boji s protiprávními činy proti bezpečnosti námořní plavby přísně řídily pravidly a zásadami obecného mezinárodního práva,

SE DOHODLY takto:

Článek 1

Pro účely této Úmluvy „loď“ znamená plavidlo jakéhokoli typu, jež není trvale upevněno k mořskému dnu, včetně lodí s dynamickým vztlakem, ponorek, nebo jakýchkoli jiných plovoucích zařízení.

Článek 2

1. Tato Úmluva se nevztahuje na:

- (a) válečnou loď;
- (b) loď, kterou vlastní nebo provozuje stát, pokud se používá jako pomocná síla válečného námořnictva nebo pro celní anebo policejní účely; nebo
- (c) loď, která byla stažena z provozu nebo vyřazena.

2. Žádné ustanovení této Úmluvy nenaruší imunitu válečných lodí a jiných vládních lodí provozovaných pro neobchodní účely.

Článek 3

1. Osoba spáchá trestný čin, jestliže protiprávně a záměrně:

- (a) se zmocní lodi nebo vykonává nad ní kontrolu silou nebo hrozbou síly nebo jakoukoli jinou formou zastrahování; nebo
- (b) uskuteční násilný čin proti osobě na palubě lodi, jestliže tento čin může ohrozit bezpečnou plavbu této lodi; nebo

- (c) destroys a ship or causes damage to a ship or to its cargo which is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
- (d) places or causes to be placed on a ship, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that ship, or cause damage to that ship or its cargo which endangers or is likely to endanger the safe navigation of that ship; or
- (e) destroys or seriously damages maritime navigational facilities or seriously interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safe navigation of a ship; or
- (f) communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safe navigation of a ship; or
- (g) injures or kills any person, in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (f).

2 Any person also commits an offence if that person:

- (a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or
- (b) abets the commission of any of the offences set forth in paragraph 1 perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or
- (c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b), (c) and (e), if that threat is likely to endanger the safe navigation of the ship in question.

ARTICLE 4

1 This Convention applies if the ship is navigating or is scheduled to navigate into, through or from waters beyond the outer limit of the territorial sea of a single State, or the lateral limits of its territorial sea with adjacent States.

2 In cases where the Convention does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State referred to in paragraph 1.

ARTICLE 5

Each State Party shall make the offences set forth in article 3 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature, of those offences.

ARTICLE 6

1 Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 when the offence is committed:

- (a) against or on board a ship flying the flag of the State at the time the offence is committed; or
- (b) in the territory of that State, including its territorial sea; or
- (c) by a national of that State.

- (c) zničí loď nebo způsobí poškození lodi nebo jejího nákladu, jež může ohrozit bezpečnou plavbu této lodi; nebo
- (d) umístí nebo jakýmkoli prostředky způsobí, že na lodi je umístěno zařízení nebo látka, které mohou loď zničit nebo způsobit poškození lodi nebo jejího nákladu, jež ohrozí nebo může ohrozit bezpečnou plavbu této lodi; nebo
- (e) zničí nebo vážně poškodí námořní navigační zařízení nebo vážně zasáhne do jejich činnosti, jestliže takový čin může ohrozit bezpečnou plavbu lodí; nebo
- (f) sdělí informaci, o níž ví, že je nesprávná, a tím ohrozí bezpečnou plavbu lodi; nebo
- (g) zraní nebo usmrtí jakoukoli osobu v souvislosti se spácháním nebo pokusem spáchat některý z trestných činů uvedených v písmenech (a) až (f).

2. Osoba rovněž spáchá trestný čin, jestliže:

- (a) se pokusí spáchat kterýkoli z trestných činů uvedených v odstavci 1; nebo
- (b) napomáhá spáchání kteréhokoli z trestných činů uvedených v odstavci 1, jehož se dopustí jakákoli osoba nebo se jinak účastní na trestném činu; nebo
- (c) hrozí spáchat některý z trestných činů uvedených v písmenech (b), (c) a (e) odstavce 1, s podmínkou nebo bez ní, podle toho co stanoví vnitrostátní právo, s úmyslem přinutit fyzickou nebo právnickou osobu vykonat nějaký čin nebo od něho upustit, je-li tato hrozba takové povahy, že může ohrozit bezpečnou plavbu dotyčné lodi.

Článek 4

1. Tato Úmluva se použije, jestliže loď pluje nebo její plavební řád zahrnuje plavbu do vod, přes ně nebo z vod za vnější hranici pobřežního moře jednoho státu nebo boční hranice svého pobřežního moře s přílehlými státy.

2. Na případy, na něž se Úmluva nevztahuje podle odstavce 1, se však Úmluva bude vztahovat, pokud se pachatel nebo údajný pachatel nalézá na území jiného smluvního státu, než je stát uvedený v odstavci 1.

Článek 5

Každý smluvní stát má povinnost učinit trestné činy, uvedené v článku 3, postížitelné patřičnými tresty, jež vezmou v úvahu závažnost těchto trestných činů.

Článek 6

1. Každý smluvní stát přijme taková opatření, která mohou být nezbytná pro určení jeho jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 3, když je trestný čin spáchán:

- (a) proti lodi nebo na palubě lodi plující v době spáchání trestného činu pod vlajkou tohoto státu; nebo
- (b) na území tohoto státu, včetně pobřežního moře; nebo
- (c) občanem tohoto státu.

- 2 A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
- (a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State; or
 - (b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or
 - (c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.
- 3 Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as *the Secretary-General*). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.
- 4 Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 3 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2. of this article.
- 5 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 7

- 1 Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present shall, in accordance with its law, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.
- 2 Such State shall immediately make a preliminary inquiry into the facts, in accordance with its own legislation.
- 3 Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 are being taken shall be entitled to:
- (a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;
 - (b) be visited by a representative of that State.
- 4 The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, subject to the proviso that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
- 5 When a State Party, pursuant to this article, has taken a person in to custody, it shall immediately notify the States which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraph 1 and, if it considers it advisable, any other interested States, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State, which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 2 of this article, shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

2. Smluvní stát může rovněž určit svou jurisdikci nad takovým trestným činem, pokud:

- (a) je spáchán osobou bez státní příslušnosti, jejíž obvyklé bydliště je v tomto státě; nebo
- (b) během jeho spáchání je občan tohoto státu zajat, ohrožován, zraněn nebo usmrcen; nebo
- (c) je spáchán při pokusu donutit tento stát provést nebo zdržet se provedení nějakého činu.

3. Každý smluvní stát, který určil svou jurisdikci pro případy uvedené v odstavci 2, oznámí to generálnímu tajemníkovi Mezinárodní námořní organizace (dále uváděný jako „generální tajemník“). Jestliže tento smluvní stát později zruší tuto jurisdikci, oznámí to generálnímu tajemníkovi.

4. Každý smluvní stát přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k určení jeho jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 3 v případech, kdy údajný pachatel se nalézá na jeho území a tento stát jej nevydá žádnému ze smluvních států, které určily svou jurisdikci v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku.

5. Tato Úmluva nevyklučuje žádnou trestní jurisdikci uplatněnou v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 7

1. Každý smluvní stát, na jehož území se pachatel nebo domnělý pachatel nalézá, pokud dojde k závěru, že jej k tomu okolnosti opravňují, je povinen, v souladu se svými právními předpisy, jej vzít do vazby nebo přijmout jiná opatření, aby zajistil jeho přítomnost po dobu, jež je nezbytná k tomu, aby bylo možno zahájit trestní nebo vydávací řízení.

2. Tento stát bezodkladně provede předběžné šetření faktů v souladu se svými právními předpisy.

3. Každá osoba, kvůli které jsou podnikána opatření uvedená v odstavci 1, bude oprávněna:

- (a) navázat bezodkladně kontakt s nejbližším příslušným zástupcem státu, jehož je občanem, nebo který je jinak oprávněn navázat takový kontakt, nebo je-li osobou bez státní příslušnosti, státu, na jehož území má své obvyklé bydliště;
- (b) být navštívena představitelem tohoto státu.

4. Práva uvedená v odstavci 3 musejí být uplatněna podle právních předpisů státu, na jehož území se pachatel nebo údajný pachatel nalézá, nicméně pod podmínkou, že zmíněné právní předpisy musejí umožnit plné uplatnění cílům, na něž jsou zaměřena práva poskytnutá podle odstavce 3.

5. Pokud smluvní stát na základě tohoto článku vzal osobu do vazby, je povinen okamžitě uvědomit státy, které určily jurisdikci v souladu s odstavcem 1 článku 7, a pokud to považuje za vhodné, rovněž další zainteresované státy o skutečnosti, že tato osoba je ve vazbě, a o okolnostech, jež opravňují její zadržení. Stát, který provádí předběžné šetření předvídané v odstavci 2 tohoto článku, je povinen okamžitě informovat tyto státy o svých zjištěních a sdělit, zda zamýšlí uplatnit jurisdikci.

ARTICLE 8

1 The master of a ship of a State Party (the *flag State*) may deliver to the authorities of any other State Party (the *receiving State*) any person who he has reasonable grounds to believe has committed one of the offences set forth in article 3.

2 The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged, whenever practicable, and if possible before entering the territorial sea of the receiving State carrying on board any person whom the master intends to deliver in accordance with paragraph 1, to give notification to the authorities of the receiving State of his intention to deliver such person and the reasons therefor.

3 The receiving State shall accept the delivery, except where it has grounds to consider that the Convention is not applicable to the acts giving rise to the delivery, and shall proceed in accordance with the provisions of article 7. Any refusal to accept a delivery shall be accompanied by a statement of the reasons for refusal.

4 The flag State shall ensure that the master of its ship is obliged to furnish the authorities of the receiving State with the evidence in the master's possession which pertains to the alleged offence.

5 A receiving State, which has accepted the delivery of a person in accordance with paragraph 3 may, in turn, request the flag State to accept delivery of that person. The flag State shall consider any such request, and if it accedes to the request it shall proceed in accordance with article 7. If the flag State declines a request, it shall furnish the receiving State with a statement of the reasons therefor.

ARTICLE 9

Nothing in this Convention shall affect in any way the rules of international law pertaining to the competence of States to exercise investigative or enforcement jurisdiction on board ships not flying their flag.

ARTICLE 10

1 The State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is found shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case or any other offence of a grave nature under the law of that State.

2 Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 3 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided for such proceedings by the law of the State in the territory of which he is present.

Článek 8

1. Velitel lodi smluvního státu („stát vlajky“) může předat orgánům kteréhokoli jiného smluvního státu („přijímací stát“) jakoukoli osobu, o které má vážné důvody se domnívat, že spáchala jeden z trestných činů uvedených v článku 3.

2. Stát vlajky zajistí, že velitel jeho lodi, který má na palubě jakoukoli osobu, již zamýšlí předat podle odstavce 1, je povinen, kdykoli to bude prakticky možné a pokud možno před vstupem do pobřežního moře přijímacího státu, uvědomit orgány přijímacího státu o jeho úmyslu předat takovou osobu s uvedením důvodů.

3. Přijímací stát bude souhlasit s předáním zmíněné osoby, ledaže by se mohl odůvodněně domnívat, že Úmluva se nepoužije na činy, které jsou důvodem předání, takže bude postupovat v souladu s ustanoveními článku 7. Každé odmítnutí souhlasit s předáním musí být doprovázeno vysvětlením o důvodech odmítnutí.

4. Stát vlajky zajistí, že velitel jeho lodi je povinen opatřit pro orgány přijímacího státu důkazy, které má k dispozici a jež se týkají údajného trestného činu.

5. Přijímací stát, který předanou osobu přijal v souladu s odstavcem 3, může také požádat stát vlajky přijmout tuto osobu. Stát vlajky posoudí takovou žádost, a bude-li souhlasit se žádostí, je povinen postupovat v souladu s článkem 7. Jestliže stát vlajky odmítne žádost, sdělí přijímacímu státu důvody, které ho vedly k takovému rozhodnutí.

Článek 9

Žádné ustanovení této Úmluvy neovlivní jakýmkoli způsobem pravidla mezinárodního práva, která se týkají pravomoci států uplatnit vyšetřovatelskou nebo vykonavatelskou jurisdikci na palubě lodí, jež neplují pod svou vlajkou.

Článek 10

1. Smluvní stát, na jehož území byl nalezen pachatel nebo údajný pachatel, je povinen, v případech, na něž se vztahuje článek 6, pokud jej nevydá, bez jakékoli výjimky a bez ohledu na to, zda trestný čin byl nebo nebyl spáchán na jeho území, předložit neprodleně případ svým příslušným orgánům za účelem stíhání pomocí soudního řízení v souladu s právními předpisy tohoto státu. Tyto úřady učiní svá rozhodnutí stejným způsobem, jako v případě každého jiného trestného činu vážné povahy podle právních předpisů tohoto státu.

2. Každé osobě, kvůli níž je vedeno soudní řízení v souvislosti s kterýmkoli trestným činem uvedeným v článku 3, musí být zaručeno dobré zacházení ve všech stádiích soudního řízení, včetně využití všech práv a záruk poskytovaných při takovém řízení právními předpisy státu, na jehož území se nachází.

ARTICLE 11

1 The offences set forth in article 3 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2 If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 3. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State Party.

3 States Parties, which do not make extradition conditional on the existence of a treaty, shall recognize the offences set forth in article 3 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4 If necessary, the offences set forth in article 3 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in a place within the jurisdiction of the State Party requesting extradition.

5 A State Party which receives more than one request for extradition from States which have established jurisdiction in accordance with article 7* and which decides not to prosecute shall, in selecting the State to which the offender or alleged offender is to be extradited, pay due regard to the interests and responsibilities of the State Party whose flag the ship was flying at the time of the commission of the offence.

6 In considering a request for the extradition of an alleged offender pursuant to this Convention, the requested State shall pay due regard to whether his rights as set forth in article 7, paragraph 3, can be effected in the requesting State.

7 With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

ARTICLE 12

1 State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2 States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties on mutual assistance that may exist between them. In the absence of such treaties, States Parties shall afford each other assistance in accordance with their national law.

ARTICLE 13

1 States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 3, particularly by:

* *Note by the Secretariat:* This figure should in fact read 6.

Článek 11

1. Trestné činy uvedené v článku 3 se musejí považovat za zahrnuté mezi trestné činy podléhající vydání v jakékoli smlouvě o vydávání existující mezi kterýmikoli smluvními státy. Smluvní státy se zaváží, že takové trestné činy zahrnou mezi trestné činy podléhající vydávání v smlouvě o vydávání, jež by mezi nimi byla uzavřena.

2. Jestliže smluvní stát, který podmiňuje vydávání existencí smlouvy, obdrží žádost o vydávání od jiného smluvního státu, s nímž nemá smlouvu o vydávání, může žádaný stát, podle své volby, považovat tuto Úmluvu za právní základ pro vydávání, pokud se jedná o trestné činy uvedené v článku 3. Vydávání bude podléhat dalším podmínkám určeným právními předpisy dožádaného státu.

3. Smluvní státy, které nepodmiňují vydávání existencí smlouvy, jsou povinny uznávat trestné činy uvedené v článku 3 za trestné činy podléhající vydávání mezi nimi za podmínek určených právními předpisy dožádaného státu.

4. V případě nutnosti je třeba trestné činy uvedené v článku 3 vykládat pro účely vydávání mezi smluvními státy takovým způsobem, jako by byly spáchány nejenom v místě, kde k nim došlo, ale rovněž v místě podléhající jurisdikci smluvního státu, který požaduje vydávání.

5. Smluvní stát, jenž obdrží více než jednu žádost o vydávání od států, které ustanovily jurisdikci v souladu s článkem 7, a jenž se rozhodne nevést soudní stíhání, je povinen při výběru státu, jemuž má být pachatel nebo údajný pachatel vydán, brát náležitý zřetel na zájmy a závazky smluvního státu, pod jehož vlajkou loď plula v době spáchání trestného činu.

6. Při posuzování žádosti o vydání údajného pachatele podle této Úmluvy žádaný stát musí věnovat náležitou pozornost, zdali jeho práva, uvedená v odstavci 3 článku 7, mohou být provedena v žádajícím státě.

7. Se zřetelem k trestným činům, definovaným v této Úmluvě, ustanovení všech smluv o vydávání a úprav, které jsou použitelné mezi smluvními státy, se pozmění, pokud jde o smluvní státy, v rozsahu, ve kterém jsou neslučitelné s touto Úmluvou.

Článek 12

1. Smluvní státy si navzájem poskytnou co největší míru pomoci ve spojitosti s trestním řízením zahájeným pokud jde o trestné činy uvedené v článku 3, včetně pomoci při získání důkazů nezbytných pro řízení.

2. Smluvní státy jsou povinny plnit své závazky podle odstavce 1 ve shodě se všemi smlouvami o vzájemné pomoci, jež mezi nimi mohou existovat. V případě neexistence takových smluv smluvní státy si vzájemně poskytnou pomoc v souladu se svými právními předpisy.

Článek 13

1. Smluvní státy mají povinnost spolupracovat při zamezování trestným činům uvedeným v článku 3, zejména tím, že:

(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories;

(b) exchanging information in accordance with their national law, and co-ordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences set forth in article 3.

2 When, due to the commission of an offence set forth in article 3, the passage of a ship has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the ship or passengers or crew are present shall be bound to exercise all possible efforts to avoid a ship, its passengers, crew or cargo being unduly detained or delayed.

ARTICLE 14

Any State Party having reason to believe that an offence set forth in article 3 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish as promptly as possible any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States having established jurisdiction in accordance with article 6.

ARTICLE 15

1 Each State Party shall, in accordance with its national law, provide to the Secretary-General, as promptly as possible, any relevant information in its possession concerning:

(a) the circumstances of the offence;

(b) the action taken pursuant to article 13, paragraph 2;

(c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

2 The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General.

3 The information transmitted in accordance with paragraphs 1 and 2 shall be communicated by the Secretary-General to all States Parties, to Members of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as *the Organization*), to the other States concerned, and to the appropriate international intergovernmental organizations.

ARTICLE 16

1 Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2 Each State may at the time of signature or ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by any or all of

- (a) přijmou všechna dostupná opatření, aby zabránily na svých územích přípravám ke spáchání těchto trestných činů uvnitř nebo mimo svá území;
- (b) si budou vyměňovat informace v souladu se svými právními předpisy a koordinovat administrativní a jiná opatření přijatá jako vhodná k zamezení páchaní trestných činů uvedených v článku 3.

2. Když v důsledku spáchání trestného činu uvedeného v článku 3 dojde ke zdržení nebo přerušení plavby lodi, každý smluvní stát, na jehož území se loď nebo cestující nebo posádka nalézají, bude povinen vynaložit veškeré možné úsilí, aby zabránil nadměrnému zdržení nebo opoždění lodi, jejích cestujících, posádky nebo nákladu.

Článek 14

Každý smluvní stát, který se může odůvodněně domnívat, že trestný čin uvedený v článku 3 bude spáchán, je povinen v souladu se svými právními předpisy pokud možno okamžitě poskytnout všechny závažné informace, které získal, těm státům, o nichž se domnívá, že by určily jurisdikci v souladu s článkem 6.

Článek 15

1. Každý smluvní stát poskytne v souladu se svými právními předpisy generálnímu tajemníkovi pokud možno okamžitě všechny informace, které získal a jež se týkají:

- (a) okolností trestného činu;
- (b) akce podniknuté na základě článku 13 odst. 2;
- (c) opatření přijatých ve vztahu k pachateli nebo údajnému pachateli a zejména výsledků veškerého vydávacího řízení nebo jiného právního řízení.

2. Smluvní stát, v němž je domnělý pachatel stíhán, je povinen v souladu se svými právními předpisy sdělit konečný výsledek řízení generálnímu tajemníkovi.

3. Informace předané v souladu s odstavci 1 a 2 oznámí generální tajemník všem smluvním státům, členům Mezinárodní námořní organizace (dále uváděné jako „Organizace“), dalším zúčastněným státům a příslušným mezinárodním mezivládním organizacím.

Článek 16

1. Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními státy týkající se výkladu nebo použití této Úmluvy, který nelze urovnat jednáním v přijatelném čase, bude na žádost jednoho z nich předložen k rozhodčímu řízení. Jestliže se do šesti měsíců od data požadavku na rozhodčí řízení strany nedokáží shodnout na jeho uspořádání, kterákoli z těchto stran může spor předložit Mezinárodnímu soudnímu dvoru podáním žádosti v souladu se statutem Dvora.

2. Každý stát může v době podpisu nebo ratifikace, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo přístupu k ní

the provisions of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by those provisions with respect to any State Party, which has made such a reservation.

3 Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may, at any time, withdraw that reservation by notification to the Secretary-General.

ARTICLE 17

1 This Convention shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 by States participating in the international Conference on the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation and at the Headquarters of the Organization by all States from 14 March 1988 to 9 March 1989. It shall thereafter remain open for accession.

2 States may express their consent to be bound by this Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

ARTICLE 18

1 This Convention shall enter into force ninety days following the date on which fifteen States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof.

2 For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Convention after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

ARTICLE 19

1 This Convention may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Convention enters into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

prohlásit, že se nepovažuje být vázán některým nebo všemi ustanoveními odstavce 1. Ostatní smluvní státy nebudou vázány těmito ustanoveními s ohledem na kterýkoli smluvní stát, který učinil takovou výhradu.

3. Každý stát, který učinil výhradu ve shodě s odstavcem 2, může kdykoli tuto výhradu vzít zpět oznámením generálnímu tajemníkovi.

Článek 17

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu v Římě 10. března 1988 pro státy účastnící se Mezinárodní konference o potlačení protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby a v sídle Organizace k podpisu všemi státy od 14. března 1988 do 9. března 1989. Poté zůstane otevřena k přístupu.

2. Státy mohou vyjádřit svůj souhlas, že jsou vázány touto Úmluvou:

- (a) podpisem bez výhrady, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení; nebo
- (b) podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, po němž následuje ratifikace, přijetí nebo schválení; nebo
- (c) přístupem.

3. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup se uskuteční uložením listiny s tímto účinkem u generálního tajemníka.

Článek 18

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost za devadesát dní po datu, kdy ji patnáct států buď podepsalo bez výhrady, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení, nebo uložilo listinu o její ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu.

2. Pro stát, který, pokud jde o tuto Úmluvu, uloží listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu po splnění podmínek pro její vstup v platnost, nabude ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup účinnosti za devadesát dní po datu tohoto uložení.

Článek 19

1. Tato Úmluva může být vypovězena kterýmkoli smluvním státem kdykoli po uplynutí jednoho roku od data, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost pro tento stát.

2. Výpověď se uskuteční uložením listiny o výpovědi u generálního tajemníka.

3. Výpověď nabude účinnosti za jeden rok po přijetí listiny o výpovědi generálním tajemníkem nebo po uplynutí delší doby stanovené v listině o výpovědi.

ARTICLE 20

1 A conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.

2 The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Convention for revising or amending the Convention, at the request of one third of the States Parties, or ten States Parties, whichever is the higher figure.

3 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Convention shall be deemed to apply to the Convention as amended.

ARTICLE 21

1 This Convention shall be deposited with the Secretary-General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Convention or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;

(ii) the date of the entry into force of this Convention;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) the receipt of any declaration or notification made under this Convention;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all States which have signed this Convention or acceded thereto.

3 As soon as this Convention enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 22

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed this Convention.*

DONE AT ROME this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

* Signature pages omitted

Článek 20

1. Organizace může svolat konferenci za účelem revize nebo doplnění této Úmluvy.
2. Generální tajemník je povinen svolat konferenci smluvních států této Úmluvy za účelem revize nebo doplnění Úmluvy na žádost jedné třetiny smluvních států nebo deseti smluvních států, podle toho, který počet je vyšší.
3. O každé listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, uložené po datu, kdy změna této Úmluvy vstoupila v platnost, se bude mít za to, že se vztahuje ke změněné Úmluvě.

Článek 21

1. Tato Úmluva bude uložena u generálního tajemníka.
2. Generální tajemník je povinen:
 - (a) informovat státy, které podepsaly tuto Úmluvu nebo k ní přistoupily, jakož i všechny členy Organizace o:
 - (i) každém novém podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, současně s jejím datem;
 - (ii) datu vstupu v platnost této Úmluvy;
 - (iii) uložení každé listiny o výpovědi této Úmluvy, současně s datem, kdy byla doručena, a datem, od kterého je výpověď účinná;
 - (iv) přijetí každého prohlášení nebo oznámení učiněného podle této Úmluvy;
 - (b) předat ověřené věrné kopie této Úmluvy všem státům, které tuto Úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily.
3. Jakmile tato Úmluva vstoupí v platnost, depozitář je povinen její ověřenou věrnou kopii předat generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů k registraci a uveřejnění v souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů.

Článek 22

Tato Úmluva je sjednána v jednom originále v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském, přičemž každý text je stejně autentický.

NA DŮKAZ TOHO, níže podepsaní k tomuto účelu jsou náležitě zmocněni svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

DÁNO v Římě dne desátého března roku tisícího devítistého osmdesátého osmého.

101**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 10. března 1988 byl v Římě přijat Protokol o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině.

Jménem Československé socialistické republiky byl Protokol podepsán v Londýně dne 9. března 1989. V roce 1993 Česká republika oznámila generálnímu tajemníku IMO, deponitáři Protokolu, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje za signatářský stát Protokolu o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988 s účinností od 1. ledna 1993.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Protokol ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka IMO, deponitáře Protokolu, dne 10. prosince 2004.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 6 odst. 1 dne 1. března 1992. Pro Českou republiku vstoupil v platnost podle odstavce 2 téhož článku dne 10. března 2005.

Anglické znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

**PROTOCOL FOR THE SUPPRESSION OF
UNLAWFUL ACTS AGAINST THE SAFETY OF
FIXED PLATFORMS LOCATED ON
THE CONTINENTAL SHELF**

The States Parties to this Protocol,

BEING PARTIES to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation,

RECOGNIZING that the reasons for which the Convention was elaborated also apply to fixed platforms located on the continental shelf,

TAKING ACCOUNT of the provisions of that Convention,

AFFIRMING that matters not regulated by this Protocol continue to be governed by the rules and principles of general international law,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

1. The provisions of articles 5 and 7 and of articles 10 to 16 of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation (hereinafter referred to as *the Convention*)* shall also apply *mutatis mutandis* to the offences set forth in article 2 of this Protocol where such offences are committed on board or against fixed platforms located on the continental shelf.

2. In cases where this Protocol does not apply pursuant to paragraph 1, it nevertheless applies when the offender or the alleged offender is found in the territory of a State Party other than the State in whose internal waters or territorial sea the fixed platform is located.

3. For the purposes of this Protocol, *fixed platform* means an artificial island, installation or structure permanently attached to the sea-bed for the purpose of exploration or exploitation of resources or for other economic purposes.

ARTICLE 2

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:

* See page 10, 11 and 13 to 16

PŘEKLAD

**PROTOKOL
O POTLAČOVÁNÍ PROTIPRÁVNÍCH ČINŮ
PROTI BEZPEČNOSTI PEVNÝCH PLOŠIN
UMÍSTĚNÝCH NA PEVNINSKÉ MĚLČINĚ**

Smluvní státy tohoto Protokolu,

JSOUCE STRANAMI Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby,

UZNÁVAJÍCE, že důvody, pro něž byla Úmluva vypracována, se rovněž vztahují na pevné plošiny umístěné na pevninské mělčině,

BEROUCE V ÚVAHU ustanovení této Úmluvy,

POTVRZUJÍCE, že otázky, které nejsou upraveny tímto Protokolem, se budou nadále řídit pravidly a zásadami obecného mezinárodního práva,

SE DOHODLY takto:

Článek 1

1. Ustanovení článků 5 a 7 a článků 10 až 16 Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby (dále uváděné jako „Úmluva“) se budou rovněž vztahovat s příslušnými změnami na trestné činy uvedené v článku 2 tohoto Protokolu, když jsou takové trestné činy páčány na palubě pevných plošin nebo proti pevným plošinám umístěným na pevninské mělčině.

2. V případech, kdy se Protokol nepoužije podle odstavce 1, jeho ustanovení se nicméně použijí, když je pachatel nebo údajný pachatel objeven na území jiného smluvního státu, než je stát, v jehož vnitřních vodách nebo pobřežním moři je umístěna pevná plošina.

3. Pro účely tohoto Protokolu „pevná plošina“ znamená umělý ostrov, zařízení nebo stavbu trvale upevněnou k mořskému dnu za účelem průzkumu nebo těžby zdrojů nebo k jiným hospodářským účelům.

Článek 2

1. Každá osoba spáchá trestný čin, jestliže nezákonně a záměrně:

- (a) seizes or exercises control over a fixed platform by force or threat thereof or any other form of intimidation; or
- (b) performs an act of violence against a person on board a fixed platform if that act is likely to endanger its safety; or
- (c) destroys a fixed platform or causes damage to it which is likely to endanger its safety; or
- (d) places or causes to be placed on a fixed platform, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that fixed platform or likely to endanger its safety; or
- (e) injures or kills any person in connection with the commission or the attempted commission of any of the offences set forth in subparagraphs (a) to (d).

2. Any person also commits an offence if that person:

- (a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1; or
- (b) abets the commission of any such offences perpetrated by any person or is otherwise an accomplice of a person who commits such an offence; or
- (c) threatens, with or without a condition, as is provided for under national law, aimed at compelling a physical or juridical person to do or refrain from doing any act, to commit any of the offences set forth in paragraph 1, subparagraphs (b) and (c), if that threat is likely to endanger the safety of the fixed platform.

ARTICLE 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2, when the offence is committed:

- (a) against or on board a fixed platform while it is located on the continental shelf of that State; or
- (b) by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) it is committed by a stateless person whose habitual residence is in that State;
- (b) during its commission a national of that State is seized, threatened, injured or killed; or
- (c) it is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act.

3. Any State Party, which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2, shall notify the Secretary-General of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as *the Secretary-General*). If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 and 2 of this article.

5. This Protocol does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

- (a) se zmocní pevné plošiny nebo vykonává nad ní kontrolu silou nebo hrozbou síly nebo jakoukoli jinou formou zastrašování; nebo
- (b) uskuteční násilný čin proti osobě na palubě pevné plošiny, jestliže tento čin může ohrozit bezpečnost plošiny; nebo
- (c) zničí pevnou plošinu nebo způsobí její poškození, jež může ohrozit její bezpečnost; nebo
- (d) umístí nebo jakýmkoli prostředky způsobí, že na pevné plošině je umístěno zařízení nebo látka, které mohou pevnou plošinu zničit nebo ohrozit její bezpečnost; nebo
- (e) zraní nebo usmrtí jakoukoli osobu v souvislosti se spácháním nebo pokusem spáchat některý z trestných činů uvedených v písmenech (a) až (d).

2. Každá osoba rovněž spáchá trestný čin, jestliže tato osoba:

- (a) se pokusí spáchat kterýkoli z trestných činů uvedených v odstavci 1; nebo
- (b) napomáhá spáchání kteréhokoli z těchto trestných činů, jehož se dopustí jakákoli osoba, nebo se jinak účastní na trestném činu; nebo
- (c) hrozí spáchat některý z trestných činů uvedených v písmenech (b) a (c) odstavce 1, s podmínkou nebo bez ní, podle toho co stanoví vnitrostátní právní předpisy, s úmyslem přinutit fyzickou nebo právnickou osobu vykonat nějaký čin nebo od něho upustit, je-li tato hrozba takové povahy, že může ohrozit bezpečnost pevné plošiny.

Článek 3

1. Každý smluvní stát přijme taková opatření, která mohou být nezbytná pro určení jeho jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 2, když je trestný čin spáchán:

- (a) proti pevné plošině nebo na její palubě, když je umístěna na pevninské měřčině tohoto státu; nebo
- (b) občanem tohoto státu.

2. Smluvní stát může rovněž určit svou jurisdikci nad takovým trestným činem, pokud:

- (a) je spáchán osobou bez státní příslušnosti, jejíž obvyklé bydliště je v tomto státě; nebo
- (b) během jeho spáchání je občan tohoto státu zajat, ohrožován, zraněn nebo usmrcen; nebo
- (c) je spáchán při pokusu donutit tento stát provést nebo zdržet se provedení nějakého činu.

3. Každý smluvní stát, který určil svou jurisdikci pro případy uvedené v odstavci 2, oznámí to generálnímu tajemníkovi Mezinárodní námořní organizace (dále uváděný jako „generální tajemník“). Jestliže tento smluvní stát později zruší tuto jurisdikci, je povinen oznámit to generálnímu tajemníkovi.

4. Každý smluvní stát přijme taková opatření, která mohou být nezbytná k určení jeho jurisdikce nad trestnými činy uvedenými v článku 2 v případech, kdy údajný pachatel se nalézá na jeho území a tento stát jej nevydá žádnému ze smluvních států, které určily svou jurisdikci v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku.

5. Tento Protokol nevyklučuje žádnou trestní jurisdikci uplatněnou v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

ARTICLE 4

Nothing in this Protocol shall affect in any way the rules of international law pertaining to fixed platforms located on the continental shelf.

ARTICLE 5

1. This Protocol shall be open for signature at Rome on 10 March 1988 and at the Headquarters of the International Maritime Organization (hereinafter referred to as *the Organization*) from 14 March 1988 to 9 March 1989 by any State, which has signed the Convention. It shall thereafter remain open for accession.

2. States may express their consent to be bound by this Protocol by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4. Only a State, which has signed the Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or has ratified, accepted, approved or acceded to the Convention may become a Party to this Protocol.

ARTICLE 6

1. This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which three States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect thereof. However, this Protocol shall not enter into force before the Convention has entered into force.

2. For a State, which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in respect of this Protocol after the conditions for entry into force thereof have been met, the ratification, acceptance, approval or accession shall take effect ninety days after the date of such deposit.

ARTICLE 7

1. This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year from the date on which this Protocol enters into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after the receipt of the instrument of denunciation by the Secretary-General.

Článek 4

Žádné ustanovení tohoto Protokolu neovlivní jakýmkoli způsobem pravidla mezinárodního práva, která se týkají pevných plošin umístěných na pevninské mělčině.

Článek 5

1. Tento Protokol bude otevřen k podpisu v Římě 10. března 1988 a v sídle Mezinárodní námořní organizace (dále uváděné jako „Organizace“) od 14. března 1988 do 9. března 1989 kterýmkoli státem, který podepsal Úmluvu. Poté zůstane otevřen k přístupu.

2. Státy mohou vyjádřit svůj souhlas, že jsou vázány tímto Protokolem:

- (a) podpisem bez výhrady, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo chválení; nebo
- (b) podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, po němž následuje ratifikace, přijetí nebo schválení; nebo
- (c) přístupem.

3. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup se uskuteční uložením listiny s tímto účinkem u generálního tajemníka.

4. Pouze stát, který podepsal Úmluvu bez výhrady, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení, nebo ratifikoval, přijal, schválil nebo přistoupil k Úmluvě, se může stát stranou tohoto Protokolu.

Článek 6

1. Tento Protokol vstoupí v platnost za devadesát dní po datu, kdy jej tři státy buď podepsaly bez výhrady, pokud jde o ratifikaci, přijetí nebo schválení, nebo uložily listinu o jeho ratifikaci, přijetí, schválení nebo o přístupu k němu. Avšak tento Protokol nemůže vstoupit v platnost před vstupem Úmluvy v platnost.

2. Pro stát, který, pokud jde o tento Protokol, uloží listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu po splnění podmínek pro jeho vstup v platnost, nabude ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup účinnosti za devadesát dní po datu tohoto uložení.

Článek 7

1. Tento Protokol může být vypovězen kterýmkoli smluvním státem kdykoli po uplynutí jednoho roku od data, kdy tento Protokol vstoupí v platnost pro tento stát.

2. Výpověď se uskuteční uložením listiny o výpovědi u generálního tajemníka.

3. Výpověď nabude účinnosti za jeden rok po přijetí listiny o výpovědi generálním tajemníkem nebo po uplynutí delší doby stanovené v listině o výpovědi.

4. A denunciation of the Convention by a State Party shall be deemed to be a denunciation of this Protocol by that Party.

ARTICLE 8

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2. The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Protocol for revising or amending the Protocol, at the request of one third of the States Parties, or five States Parties, whichever is the higher figure.

3. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to this Protocol shall be deemed to apply to the Protocol as amended.

ARTICLE 9

1. This Protocol shall be deposited with the Secretary-General.

2. The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Protocol or acceded thereto, and all Members of the Organization, of;

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Protocol;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(iv) the receipt of any declaration or notification made under this Protocol or under the Convention, concerning this Protocol;

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States which have signed this Protocol or acceded thereto.

3. As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Depository to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 10

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

4. Výpověď Úmluvy smluvními státy bude považována za výpověď tohoto Protokolu touto stranou.

Článek 8

1. Organizace může svolat konferenci za účelem revize nebo doplnění tohoto Protokolu.

2. Generální tajemník je povinen svolat konferenci smluvních států tohoto Protokolu za účelem revize nebo doplnění Protokolu na žádost jedné třetiny smluvních států nebo pěti smluvních států, podle toho, který počet je vyšší.

3. O každé listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, uložené po datu, kdy změna tohoto Protokolu vstoupila v platnost, se bude mít za to, že se vztahuje ke změněnému Protokolu.

Článek 9

1. Tento Protokol bude uložen u generálního tajemníka.

2. Generální tajemník je povinen:

- (a) informovat všechny státy, které podepsaly tento Protokol nebo k němu přistoupily, jakož i všechny členy Organizace o:
 - (i) každém novém podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, současně s jejím datem;
 - (ii) datu vstupu v platnost tohoto Protokolu;
 - (iii) uložení každé listiny o výpovědi tohoto Protokolu, současně s datem, kdy byla doručena, a datem, od kterého je výpověď účinná;
 - (iv) přijetí každého prohlášení nebo oznámení učiněného podle tohoto Protokolu nebo Úmluvy, týkajícího se tohoto Protokolu;
- (b) předat ověřené věrné kopie tohoto Protokolu všem státům, které tento Protokol podepsaly nebo k němu přistoupily.

3. Jakmile tento Protokol vstoupí v platnost, deponitář je povinen jeho ověřenou věrnou kopii předat generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci a uveřejnění v souladu s článkem 102 Charty Spojených národů.

Článek 10

Tento Protokol je sjednán v jednom originále v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském, přičemž text je stejně autentický.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.*

DONE AT ROME this tenth day of March one thousand nine hundred and eighty-eight.

* Signature pages omitted

NA DŮKAZ TOHO, níže podepsaní k tomuto účelu jsou náležitě zmocněni svými vládami, podepsali tento Protokol.

DÁNO v Římě dne desátého března roku tisícího devítistého osmdesátého osmého.



ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 1500,- Kč, druhá záloha na rok 2005 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihárství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s. Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHOO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s.r.o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování; Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.